

kalde 10 Aargange, faa vi en Styrke paa 40,000 Mand. Indkalde vi 12 Aargange, faa vi en Styrke paa 47,800 Mand, og indkalde vi 15 Aargange, faa vi en Styrke paa 55,000 Mand. Her er det *Decrement*, der i Almindelighed findes, beregnet, og det ærede Medlem har jo haft Adgang til at faa oplyst, hvorledes man beregner det. Det vilde det ærede Medlem have kunnet finde i Forsvarskommissionens Betænkning. Det ærede Medlem har ikke benyttet sig af denne Løjlighed — det er der ikke noget at sige til, han har haft sine Tanker mange andre Steder; det forstaaer jeg godt, der kan være meget andet, der har optaget ham. Men da jeg nu har givet denne Oplysning, haaber jeg, at han vil benytte den Vej, jeg har anvist, for at han ikke i Fremtiden skal komme med saa gale Tal og Beregninger som dem, han hidtil er mødt op med.

For Resten er der en Ting, det ærede Medlem kunde have tænkt over. Det ærede Medlem ved jo, at vi foreslaa 4 Brigader, hver Brigade paa 2 Regimenter og hvert Regiment paa 3 Batailloner. Saa ved det ærede Medlem ogsaa, hvor store Rammerne ere, og naar det ærede Medlem saa ved, hvor stor en Bataillons Rekrutstyrke er, vil det ærede Medlem ogsaa kunne regne ud, hvor mange Aargange vi skulle have indkaldt for at faa en Hær, hvor Rammer og Mandskab svare til hinanden. At det ærede Medlem ellers er en flittig Mand, der undersøger sine Sager og kender de Ting, han taler om, maa vi alle indrømme, men i dette Tilfælde lader det til, at det har skortet en lille Smule paa Kendskab til Sagen. Det kan godt være, der ikke har været noget i Vejen med Fliden, det skal jeg ikke sige noget til.

Det ærede Medlem var overbevist om, at den Hær, hvis Styrke han ikke kendte noget til, i hvert Fald vilde blive for stor til at varetage vore Neutralitetspligter. Og saa kommer det ærede Medlem igen med denne Historie, at jeg havde sagt, at man i Jylland skal afværge Krænkelser af Smaapatrouiller. Selv om det ærede Medlem leder i den Avis, som han siger, han selv er Hovedmand for, og i det Referat, der staaer i den Avis, tror jeg neppe, han vil finde det; jeg har i alt Fald ikke sagt det. Jeg tror ikke, at Bladet har refereret saa

galt. Jeg lagde nok Mærke til, at det ærede Medlem før stod og saa paa et Avisreferat, men absolut at støtte sig paa et Referat i „Ringkøbing Amts Dagblad“, tror jeg ikke, man skal gøre. Det kan godt være, at Referenten har gjort sig al optænkelig Umage. Men hvis hans Referat om disse Sager har været lidt forkludret i samme Retning som det ærede Medlems, saa er der ikke noget at sige til, at han kan have taget ganske fejl, naar han skulde ind paa saadanne specielle Ting. Nej, det ærede Medlem skulde have holdt sig til det, han gav en Antydning af straks, men den Antydning slettede han hurtigt ved at tale om de smaa Patrouiller. Jeg sagde paa det ærede Medlems Møde i Tim, at man har før opstillet den Mulighed, at en Magt, der kom i Krig med Tyskland, kunde landsætte en Hær i Sønderjylland, der skulde gaa Syd paa for at angribe det efter de sagkyndiges Mening vigtige strategiske Punkt Kieler-Kanalen med Kieler-Flaaden. Hvis det i den Anledning kom til Kamp mellem Tyskland og den landsatte Hær, kunde det tænkes, at sprængte Hærafdelinger, ikke smaa Patrouiller, der tilfældigvis var ude, men sprængte Hærafdelinger kunde blive trængte op over den jydsk Landgrænse. Jeg tror endogsaa, jeg nævnede 5—6—8—10,000 Mand, og jeg sagde, at ifølge de Overenskomster, vi ere gaaede ind paa paa Haager-Konferencerne, have vi en Pligt til at optræde saadan overfor den Slags forsprængte Hærafdelinger, at vi afvæbne dem, internere dem, forpleje dem og holde dem her i Landet, indtil Krigen er forbi. Det er vor Forpligtelse, og det kan det ærede Medlem ikke gøre med slet ingenting. Det skal der noget Militærvæsen til at gøre. Det ærede Medlem for Randers Landkreds (Bjerre) mente rigtignok, at det kunde han paatage sig. Nej, selv om han stiller med det ærede Medlem fra Ringkøbings Militærkasket og tilhørende Kappe, tror jeg alligevel ikke, det vil være tilstrækkeligt, der skal mere til. Det er det, vi have stillet Forslag om. Og naar vi saa komme til det Spørgsmaal om Marinesoldaterne og Orlogsmatrosene, der svømmede i Land og skulde modtages af en Hær paa Sjælland, saa skal jeg gerne sige, hvad jeg sagde derom, og jeg glæder mig ved at